

Válka musí bejt, jak říká Švejk a jak si přeje naše amatérská vláda nýmandů, hrajících si na „politiky“, píše na facebooku vojenský analytik Štefec

- CZ24 News | 13. února 2022

„Vojna s Turkem musí bejt! Zabili jste mně strejčka, tak tady máte přes držku! Válka bude, víc vám neřeknu.“ Těmito slovy jasnozřivě okomentoval občan rakousko-uherské monarchie Josef Švejk mezinárodně-politickou situaci roku 1914.

Situaci bezprostředně po smrtícím sarajevském atentátu (dnes bychom řekli teroristickém útoku) na Františka Ferdinanda d'Este, arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu ještě před tím, než se stal „dobrým vojákem Švejkem“. Přítomný fízl Bretschneider to vyhodnotil jako velezrádné řeči (dnes „fake news“) a Švejk vzápětí skončil v c.k. věznici, píše na [facebooku](#) Jaroslav Štefec.

Nevím přesně, jak okomentovat aktuální mezinárodně-politickou situaci tak, abych si nevysloužil něco podobného. Možná ne přímo vězení (i když současná „demokratická“ vláda je podobným krokům, jak se zdá, velmi příznivě nakloněna), ale minimálně stopku na FB, případně obvinění ze šíření „poplašné zprávy“, rusofilie, konspirace, ...

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Všechno totiž nasvědčuje tomu, že vláda USA se definitivně rozhodla za každou cenu „táhnout na Rusa“. Rusko prostě musí „napadnout Ukrajinu“ bez ohledu na to, že už i její zaslepené vedení si (nejspíš pod tlakem vlastních oligarchů, kteří najednou zjistili, že můžou hodně ztratit) začalo uvědomovat, že se stalo pouhou bezmocnou loutkou v rukách svých tvůrců a sponzorů za oceánem a kanálem La Manche.

Stejně tak si to začali uvědomovat klíčoví hráči severozápadu Evropy, francouzský prezident Macron a novopečený německý kancléř Scholz, kteří sice věděli, že jak NATO, tak celá EU jsou ve vleku USA, ale netušili, že americké „nerozborné a pevné spojení“ může naprosto nemilosrdně a promyšleně přivést starý kontinent do válečného konfliktu, proti němuž by byla druhá světová válka pouhou dětskou hrou.

Je až dojemné, jak si oba pánové hrají na nezávislé a silné politiky, pendlují mezi Kremlem a Washingtonem, doprošují se tu Bidena, tu Putina, aby ustoupili, a snaží se odvrátit katastrofu. Samozřejmě bezvysledně, protože Rusko už skutečně nemá kam ustupovat a USA potřebují válku, aby odvedly pozornost od téměř neřešitelných vnitropolitických problémů a „zahojily se“ investicemi ve zničené Evropě. Nebo aspoň v Evropě, totálně odříznuté od dodávek plynu, ropy, uranu a dalších základních surovin z Ruska, oblečení, spotřebního zboží z a elektroniky z Číny, vyhladovělé a vymrzlé, ale zato „Green Friendly“.

V této krizové situaci se navíc jasně ukazuje totální impotence oficiálních struktur EU. Jejich šéfové sice „vyjadřují nerozbornou jednotu“ při ochraně demokracie a jakýchsi „evropských hodnot“, ale ve skutečnosti nemají sebemenší možnost do situace zasáhnout. Ruský prezident Vladimír Putin jedná pouze s USA a (s výhradami) s Německem a Francií jako jednotlivými státy, a stejně postupuje i americký prezident Joe Biden. EU jako organizace tak během pouhého měsíce vlastně zcela zmizela z politické (a ekonomické)

mapy světa a jediné, co nás může utěšovat, je nezvratné rozhodnutí USA zajistit nesvéprávné Evropě nové dodavatele plynu. Sebe a Katar.

Stejně jako EU, zmizela pod horizont jakékoliv významnosti i NATO. Jasně se ukázalo, že slouží pouze jako zástěrka amerických a britských příprav na válku, v níž se s evropskými členskými zeměmi počítá pouze jako se zázemím pro rozmisťování jejich vojsk. Evropští vojáci navíc určité nadšeně poslouží jako „kanonenfutter“ v počáteční fázi konfliktu, a evropské státy Aliance rády poskytnou svá území jako cílové dopadové plochy pro jaderné údery RF v případě, že konflikt bude zásadně eskalovat. Alespoň podle neustále generovaných propagandistických výkřiků, zaznívajících z nového luxusního sídla této impotentní organizace nedaleko Bruselu.

Asi jediné, v co můžeme v současné situaci reálně doufat, jsou konkrétní diplomatické a vojenské kroky Číny, která ještě nevyložila na stůl všechny karty. Její vedení totiž velmi dobře ví, že ačkoliv sibiřské bohatství je lákavé, v případě válečného vítězství USA jen u Ruska nezůstane.

Naprosto mimo jakoukoliv logiku je v této velmi složité situaci jednání českých „politiků“. Jejich reakce na prudce rostoucí hrozby připomíná tak trochu chování proslulého „Pepka Vyskoče“ z již citovaného románu Dobrý voják Švejk. Negenerují jakoukoliv racionální činnost, zaměřenou na snížení rizika pro ČR a její občany, ale zato věrně a poslušně vykonávají všechny povely „zvenčí“. Tu skáčou šaškovat „v plné polní“ na Ukrajinu, tu do Bruselu přitakat nerozborné jednotě EU a NATO. Nebo posílají smrtící „dárečky“ bohaté a demokratické Ukrajině, kterou z přemíry blahobytu opustila už čtvrtina obyvatelstva, aby se mohla bránit útoku primitivních hord z Východu, rozmístěných strategicky 90 až 120 km od jejích hranic.

Je velmi obtížné odhadnout, jak se nakonec vyvine tato zejména pro Evropu, jejíž jsme součástí, velmi složitá a nebezpečná situace. Jako by toho bylo málo – pandemie Covid-19, obří imigrace ze zemí s neslučitelnými kulturami, nesmysl zvaný Green Deal, nedostatek ropy a plynu, neskutečná logistická zranitelnost, neustálá hrozba blackoutu, radikalizace muslimského obyvatelstva, nastupující ekonomická katastrofa ...

A u nás k tomu ještě amatérská vláda nýmandů, hrajících si na „politiky“, jejichž jediným vlhkým snem je přitáhnout do ČR americkou vojenskou základnu stejně, jako se to „povedlo“ sousednímu Slovensku. Přece – čím více cílů pro strategické jaderné údery v Evropě, tím méně raket, letících na území USA, našeho věrného spojence. Měli bychom z této nezištné spojenecké pomoci asi mít radost. To je přece logické, že? Nebo ne?

Zdroj: FB Jaroslav Štefec